

Українські народні казки - казки для дітей

Їжак та заєць

Їжак та заєць Був собі їжак. Якось вийшов він раненько з своєї домівки подивитися на білий світ. Вийшов та й каже сам до себе: - А піду лишень у поле - подивлюся, як там моя морква та буряки. Та й пішов. Іде собі та пісеньку мугикає. Коли виходить із-за куща заєць. Тоді саме він у полі оглядав свою капусту, чи велика виросла. - О, - каже їжак, - хто прудкий, то вже й на ниві! - А ти, - заєць йому, - все кривуляєш, криволапку! І батько твій криволапко, і дід криволапко був. Такий увесь твій рід, і ти такий! Їжак дивом здивувався, що на своє добре слово дістав таку нечемну одмову, що й батька його, й діда лихим словом пом'янули. От він і каже: - Ти, - каже, мене береш на сміх? А хочеш зі мною наввипередки? Побачимо, хто кого прежине! Заєць як зарегоче: - Ти? Наввипередки? Зі мною? А їжак спокійно: - А так, із тобою. - Ну, добре, - засміявся заєць. - Давай бігти. - Ні, - каже їжак, - ще ні. Я піду додому, скажу жінці, нехай знає, куди я пішов. А заєць і тому радий, бо він був голодний, то подумав собі: "І це мені добре: попоїм капусту - краще бігтиму". Та й пішли кожен до своєї хати. Приходить їжак додому та каже до жінки: - Знаєш, жінко, який мені клопіт? - Який, чоловіче? - Мушу із зайцем бігти наввипередки. Та й розказує все, як було. - То це ти берешся перегнати зайця? - аж зойкнула їжачиха. - Мовчи, жінко, - каже їжак, - якось буде. Збирайся лиш ходи зі мною. Ідуть вони, а їжак і вчить жінку: - Як прийдемо на ниву, то ти станеш з цього краю в борозні та стій собі. Як добіжить заєць до тебе, то ти скажеш "Я вже тут!" А набіжить він на той край до мене, то там я йому гукну: "А я вже тут!" - Добре! - каже їжачиха. Приходить їжак до зайця на той кінець ниви та й каже до нього: - Ну, я вже готовий! - То біжімо! От став заєць в одну борозну, їжак у другу: - Раз, два, три! Побігли. Заєць помчав на той кінець ниви, а їжак пробіг два кроки та й спинився. Прибігає заєць в кінець ниви, а там їжачиха: - Я вже тут! - Ей, - каже заєць, - а то що таке? Ану біжімо ще раз! Побіг заєць. Прибігає в кінець ниви, а їжак підвівся на двох лапках та й гукає: - Ого-го! А я вже давно тут чекаю! - Ти дивися! Ану біжим ще раз! Прибігає на другий край, а їжак знову вже там (а то ж була, ви знаєте, їжачиха!). Побіг ще раз - а там їжак: - А я вже тут! Знов кинувся заєць бігти. Так бігав він дев'яносто дев'ять разів, а за сотим разом упав посеред ниви - підвестись не може, так набігався-натомився, сердешний. - Ніколи не треба сміятися з слабшого, - сказав їжак та й пішов із їжачихою додому.